BOSNA I HERCEGOVINA
09. 06. 22
VS-03 | 13-1 | 384 | 20

Broj: S1 3 U 039274 21 U
Sarajevo, 02.06.2022. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Branimira Orašanina, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Jadranke Brenjo, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „INKOS" export-import d.o.o. Kakanj, ul. Bratstva i jedinstva bb, Kakanj, koga zastupa punomoćnik Semir Mušija, advokat iz Kaknja, ul. Alije Izetbegovića L-06, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-3321-10/20 od 03.12.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ul. Vukovarska br. 10b, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 02.06.2022. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja INKOS export-import d.o.o. Kakanj, izjavljena na Odluku io izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 02-30682/20 od 02.11.2020. godine, u otvorenom postupku javne nabavke „Nabavka lične zaštite i radne obuće za profesionalnu upotrebu za potrebe Podružnice „Hidroelektrane na Neretvi" Jablanica, ugovornog organa JP EP BiH d.d. Sarajevo. Odbijen je zahtjev za naknadu advokatskih troškova za sastav žalbe u iznosu od 720,00 KM, kao i troškove odgovora na Izjašnjenje ugovornog organa u iznosu od 180,00 KM. Odbijen je zahtjev za povrat naknade uplaćene na ime pokretanja žalbenog postupka.

Protiv osporenog rješenja, tužitelj je pokrenuo upravni spor, jer smatra da je osporeno rješenje nezakonito, zasnovano na nepotpuno i netačno utvrđenom činjeničnom stanju, iz kojih je izveden pogrešan zaključak i učinjene povrede Zakona o upravnom postupku BiH. Tužbom ukazuje da izabrani ponuđač nije dostavio ponudu u skladu sa članom 57. i 58. Zakona o javnim nabavkama BiH, jer nije dostavljena punomoć ovlaštenog lica za zastupanje, isključivo direktora. Također je jasno navedeno na zadnjoj stranici nacrta ugovora da je na strani 45 ponude navedeno „za direktora". Stoga Jaganjac Admir, koji ima funkciju finansijskog

direktora, nije mogao potpisivati dokumente u ponudi. Tuženi organ je trebao u skladu sa članom 46. Zakona o upravnom postupku BiH, po službenoj dužnosti provjeriti da li stranka koja se pojavljuje u postupku može biti stranka u postupku i da li je zastupa njen zakonski zastupnik. Tužitelj ističe i da je tuženi prekršio odredbu člana 94. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH, jer nije tužitelju dostavio izjašnjenje izabranog ponuđača, što je bio dužan u skladu sa navedenom zakonskom odredbom. Tužitelj nadalje smatra da u ponudi izabranog ponuđača nije dostavljen valjan uzorak radne cipele proizvođača Exena SRL iz Italije, nego Sirin Safety iz Rumunije, što je potvrdio i ugovorni organ, ali objašnjava da se radi o firmama kćerkama. Stoga tužitelj smatra da je izabrani ponuđač dostavio ateste iz 2015. godine, koji se ne odnose na radne cipele, za koje je dostavljen uzorak, jer se dostavljeni atesti odnose na artikle proizvođača Exena SRl iz Italije. Slijedom navedenog, predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženom na ponovni postupak i odlučivanje, te ga obaveže na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 720,00 KM, te da mu izvrši povrat uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka i administrativne takse.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Zainteresovana lica, uredno obaviještena nisu dostavili svoja izjašnjenja.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Odluku io izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 02-30682/20 od 02.11.2020. godine, u otvorenom postupku javne nabavke „Nabavka lične zaštite i radne obuće za profesionalnu upotrebu za potrebe Podružnice „Hidroelektrane na Neretvi" Jablanica, ugovornog organa JP EP BiH d.d. Sarajevo. Prema obrazloženju osporenog rješenja, u odnosu na istaknute žalbene i sada tužbene prigovore, tuženi je ocijenio da nisu osnovani prigovori da tužitelju nisu dostavljeni svi dokumenti u konkretnom postupku u skladu sa članom 45. Zakona o javnim nabavkama BiH. Naime, tužitelju je dostavljena Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača, zajedno sa Zapisnikom o pregledu i ocjeni ponuda, posljednji dan isteka roka za dostavljanje u skladu sa tačkom 3.4.2. Tenderskog dokumenta i u skladu sa članom 45. Zakona. Nije osnovan po ocjeni tuženog ni prigovor da se u izabranoj ponudi ne slažu dostavljeni uzorak i atest za radnu cipelu. Naime, za ponuđeni uzorak (strana 40 ponude) je dostavljen certifikat izdat od instituta ANCI Srl CIMAC Italija, iz kojeg proizilazi da su ponuđene cipele Calimanu i Ciucas, proizvodi firme Exena sa sjedištem u Italiji. Navedena firma je istovremeno i vlasnik SC Rihno Safety, firme sa sjedištem u Italiji, što čini neosnovanim prigovor iz žalbe da izabrani ponuđač nije dostavio uzorak koji je tražen u Tenderskom dokumentu. U konačnici, tuženi je odbio sve žalbene prigovore tužitelja i donio odluku kao u dispozitivu u skladu sa članom 104. i 111. tačka 1). Zakona o javnim nabavkama BIH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu sa odredbom člana 58. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), propisano je da svaka ponuda obavezno sadrži slijedeće elemente: a) ime i sjedište ponuđača, a za grupu ponuđača podatke o svakom članu grupe ponuđača, kao i jasno određenje člana grupe, koji je ovlašteni predstavnik grupe ponuđača za učešće u postupku javne nabavke, za komunikaciju i za zaključivanje ugovora. Ponuda mora sadržati potpis podnosioca ponude ili ovlaštenog lica na osnovu punomoći koja u tom slučaju mora biti priložena u originalu ili ovjerenoj kopiji; te mora biti ovjerena pečatom podnosioca ponude, ako po zakonu države, u kojoj je sjedište podnosioca ponude, podnosilac ponude ima pečat ili dokaz da po zakonu države u kojoj je sjedište podnosioca ponude, podnosilac ponude nema pečat. U odredbi člana 68. Zakona o javnim nabavkama BiH, propisani su razlozi za odbacivanje ponuda. Tako je u stavu 4. tačka i). citirane zakonske odredbe, propisano da je ugovorni organ dužan odbaciti ponudu, ako ponuda nije potpuna i ne ispunjava zahtjeve iz tenderske dokumentacije.

Kako to proizilazi iz spisa predmeta, u ponudi izabranog ponuđača, suprotno prigovorima iz tužbe, proizilazi da je Admir Jaganjac naveden kao kontakt osoba za ponudu u Obrascu za cijenu ponude izabranog ponuđača. Također, imenovani je potpisivao sve dokumente u ponudi, dok iz Rješenja o izmjenama i podataka, registar poslovnih subjekata broj: 032-0-Reg-15-001289 od 24.08.2015.godine, proizilazi da je upravo imenovano lice ovlašteno za zastupanje subjekta upisa u unutrašnjem i vanjskom prometu i da je osnivač. S tim u vezi, činjenica da je u funkciji finansijskog direktora potpisivao ponudu, ne predstavlja nikakvu smetnju da istu potpisuje i bude kontakt osoba za ponudu. Zbog toga vijeće cijeni da nije osnovan prigovor da je izabrani ponuđač povrijedio odredbu člana 58. Zakona, a samim tim ni da je tuženi propustio, u skladu sa članom 46. Zakona o javnim nabavkama BiH, po službenoj dužnosti voditi računa da li je izabrani ponuđač mogao biti stranka u postupku.

Ovo vijeće cijeni da je pravilno obrazloženje pobijanog rješenja u odnosu na prigovor da je izabrani ponuđač ispunio traženi uslov iz tenderskog dokumenta u tački 4.10.4 (ocjena tehničke sposobnosti), obzirom da je dostavio popunjen Aneks 8 gdje je ispunio sve uslove. Uvidom u ponudu izabranog ponuđača, jasno proizilazi da je dostavio certifikat za potrebne odnosno tražene radne cipele. Iz dostavljenog certifikata proizilazi da su cipele porijeklom iz Italije, isto kao što je to navedeno i na strani 40 ponude, gdje je navedeno da je proizvođač Exena, a zemlja porijekla Italija. Stoga nije osnovan prigovor da su cipele neprihvatljive i da su porijeklom iz Rumunije, samo iz razloga jer se pored natpisa Exena Italia nalazi i natpis Sirin Safety, obzirom da je to ista grupacija. To ne može predstavljati razlog za odbacivanje ponude u smislu odredbe člana 68. Zakona, jer je ovaj ponuđač ispunio traženi uslov. Zbog toga i ovo vijeće prihvata obrazloženje pobijanog rješenja, odnosno izjašnjenje ugovornog organa, obzirom da je ugovorni organ u skladu sa članom 102. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BIH, dokazao činjenice na osnovu kojih je donio odluku o pravima, preduzeo radnje ili propuštanja, te proveo postupke, koji su predmet postupka po žalbi.

Zbog toga je, u skladu sa članom 102. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH i po shvatanju ovog vijeća, žalitelj dokazao odnosno učinio vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povredu postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna. Suprotno navedenom, ugovorni organ, osim što

navodi da je u tenderskom dokumentu greškom naveden različit broj bodovanja, nije dokazao postojanje činjenica i okolnosti, na osnovu kojih je donio odluku o pravima, preduzeo radnje ili propuštanja, te proveo postupke, koji su predmet postupka po žalbi.

Kako je tuženi odluku donio pravilnom primjenom materijalnog propisa i ovo vijeće cijeni da obrazloženje rješenja sadrži i sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH("Službeni glasnik BIH" broj: 29/02 do 53/16). Dakle, rješenje sadrži izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. To u konačnici znači da nije osnovan prigovor tužitelja da tuženi nije proveo postupak u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku BiH i da je rješenje doneseno pogrešnom primjenom materijalnog propisa.

Kako je tužba neosnovana, valjalo ju je odbiti primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH", broj: 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10). Slijedom navedenog, u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH tužitelju ne pripada pravo na naknadu troškova upravnog spora.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Branimir Orašanin

